

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 32/2018
25.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Соње Павловић и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног - одговорног лица "АА" ДОО из ... и др., због прекршаја из члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 610/18 од 21.09.2018. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 96 Пр 142886/17 од 02.04.2018. године и Прекршајног Апелационог суда 13 Прж 13295/18 од 05.07.2018. године, на седници већа одржаној 25.10.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 610/18 од 21.09.2018. године, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 96 Пр 142886/17 од 02.04.2018. године и Прекршајног Апелационог суда 13 Прж 13295/18 од 05.07.2018. године, тако што Врховни касациони суд, према окривљеном правном лицу "АА" ДОО са седиштем у ... и окривљеном ББ као одговорном лицу, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, **ОБУСТАВЉА ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК** за по један прекршај из члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови поступка падају на терет суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у у Београду 96 Пр 142886/17 од 02.04.2018. године, окривљено правно лице "АА" ДОО са седиштем у ... и окривљени ББ као одговорно лице, оглашени су одговорним да су учинили по један прекршај из члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које прекршаје су осуђени на новчане казне и то окривљени "АА" ДОО из ... као правно лице у износу од 50.000,00 динара, а окривљени ББ као одговорно лице у износу од 5.000,00 динара, које казне су дужни платити у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, а у супротном је одређено да ће суд посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне, у смислу члана

315. Закона о прекршајима. Окривљени су обавезани да на име трошкова прекршајног поступка плате паушалне износе од по 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудне наплате.

Пресудом Прекршајног Апелационог суда 13 Прж 13295/18 од 05.07.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног правног лица "АА" ДОО из ... и окривљеног одговорног лица ББ, адвоката Драгана Живковића, а пресуда Прекршајног суда у Београду 96 Пр 142886/17 од 02.04.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 610/18 од 21.09.2018. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) и 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и прекршајни поступак против окривљеног правног лица "АА" ДОО и окривљеног одговорног лица ББ, за по један прекршај из члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, обустави услед наступања застарелости вођења прекршајног поступка.

Након што је поступио у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да су побијаним правноснажним пресудама учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) и тачка 4) у вези са чланом 93. став 1. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, прописано је да је власник, односно корисник возила обавезан да на захтев полицијског службеника, да потпуне и тачне податке о идентитету лица, на основу којих се на неспоран начин може утврдити да је то лице управљало возилом у одређено време.

Одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се пре доношења одлуке, окривљеном мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист, осим у случајевима предвиђеним тим законом.

Изреком побијане првостепене пресуде Прекршајног суда у Београду, која је у свему потврђена другостепеном пресудом, окривљени су оглашени одговорним да су извршили по један прекршај из члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер као власници путничког возила "Б" категорије, регистарски број ..., којим је дана 01.06.2016. године учињен прекршај детектован путем уређаја за утврђивање прекршаја у саобраћају, нису у остављеном року од 8 дана од дана пријема позива 06.09.2016. године,

полицијском службенику ПУ за Град Београд УСП непосредно или у писаној форми доставили податке о идентитету лица коме су дали возило на управљање.

Из списка предмета произлази да је Прекршајни суд у Ваљево, поступајући по замолници Прекршајног суда у Београду од 30.05.2017. године, доставио одговор на замолницу за пружање правне помоћи бр. 6 Пр пом.958/17 од 13.09.2017. године, уз обавештење да је удовољено замолници за пружање правне помоћи, и уз достављање писаних одбрана окривљених, те пуномоћја браниоца окривљених, као и поднеска окривљеног правног лица бр. 147/16 од 06.09.2016. године, упућеног МУП РС, ПУ за Град Београд, Управи саобраћајне полиције, којим поднеском окривљени обавештавају овлашћена службена лица полиције, да је предметним моторним возилом, критичног дана управљала ВВ из ..., достављајући притом и адресу исте, као и доказ да је поменути поднесак, упућен препорученим писмом преко поште под бр. RE 180237156 RS 08.09.2016. године.

Полазећи од наведеног, првостепени и другостепени суд су, огласивши окривљене правноснажно одговорним због по једног прекршаја из члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а не дајући притом у образложењима својих пресуда, никакве разлоге у погледу одлучне чињенице везано за предметни поднесак који је окривљено одговорно лице, упутило МУП РС, у вези изјашњења о лицу које је критичног дана управљало предметним моторним возилом - по налажењу Врховног касационог суда, учинили на штету окривљених, битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, на шта основано указује Републички јавни тужилац у поднетом захтеву.

Поред наведеног, из списка предмета произлази и да је у току прекршајног поступка, првостепени суд саслушао у својству сведока, полицијског службеника ГГ, а да је притом окривљенима била ускраћена могућност да се пре доношења одлуке изјасне у погледу исказа наведеног сведока, односно да се изјасне о чињеницама и доказима који их терете и да изнесу све чињенице и доказе који им иду у корист сходно одредби члана 93. став 1. Закона о прекршајима. Тиме је, по налажењу овог суда, повређено право одбране окривљених, што је утицало на законито и правилно доношење одлуке и учињена је на штету окривљених битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима, што се такође основано истиче у поднетом захтеву.

Због учињених битних повреда одредаба прекршајног поступка, побијане пресуде би требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како су окривљени прекршаје које су им стављени на терет, према изреци првостепене пресуде, учинили по протеклу 8 дана од дана пријема позива, а који позив су примили дана 06.09.2016. године (који дан истиче 14.09.2016. године) то је дана 14.09.2018. године, наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења у конкретном случају, сходно одредби члана 84. став 1. и став 7. Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана, прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Како се застарелост прекршајног гоњења рачуна од дана учињеног прекршаја, то је у конкретном случају застарелост наступила дана 14.09.2018. године, а из којих разлога је Врховни касациони суд преиначио побијане пресуде, тако што је прекршајни поступак против окривљених обуставио на основу члана 287. став 4. у вези са чланом 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић